24/05/2019

ΣΙΑΤΙΣΤΑ: 100 Χρόνια από τη Γενοκτονία

/ Ενορίες

Με παλμό και εθνικό ενθουσιασμό γιορτάσθηκαν στη Σιάτιστα τα 100 χρόνια από την Γενοκτονία του ποντιακού Ελληνισμού.

Το πρωί, μετά την Θεία Λειτουργία, **στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου τελέσθηκε ιερό μνημόσυνο υπέρ των σφαγιασθέντων,** δολοφονηθέντων, κακοποιηθέντων και βασανισθέντων κατά τα χρόνια που συντελείτο η Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού. Οι Ιερείς της Ενορίας, π. Βασίλειος και π. Νέστορας, μαζί με τους ιεροψάλτες έψαλαν με πόνο ψυχής τα τροπάρια του μνημοσύνου, μπροστά από τον ευπρεπισμένο δίσκο με κόλλυβα, όπου υπήρχε αποτυπωμένη η μορφή ενός μονοκέφαλου αετού που κοιτάζει προς τη δύση, έμβλημα των ελλήνων του πόντου, από τα αρχαιότατα χρόνια.

Μετά το μνημόσυνο, κλήθηκε ο κ. Γεώργιος Φίλιος, συνταξιούχος καθηγητής φιλόλογος και θεολόγος, πρώην Διευθυντής του Μουσικού Σχολείου Σιάτιστας, να εκφωνήσει τον πανηγυρικό της ημέρας. Ο κ. Φίλιος, με τεκμηριωμένα και αδιάσειστα στοιχεία, μίλησε για τα γεγονότα, τα πριν και τα κατά την Γενοκτονία του ποντιακού πληθυσμού, με σαφήνεια και πειστικότητα και ύφος, συγκινώντας τους εκκλησιαζομένους.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, η Ενορία του Αγίου Νικολάου υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Σισανίου και Σιατίστης, πραγματοποίησε μία εκπληκτική εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Βοΐου, στη Σιάτιστα, όπου ομίλησαν δύο ομιλητές, ο κ. Χριστοφόρος Κωνσταντινίδης, Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου Μικροκάστρου – Καλονερίου, ζωγραφίζοντας την γενική εικόνα του Πόντου, γεωγραφική και ιστορική, και ο κ. Δημοσθένης Κεντεποζίδης, Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου Βατερού Κοζάνης, δίνοντας μία πληρέστατη περιγραφή για την Γενοκτονία των Ποντίων αδελφών μας. Μίλησε και για τα 100 χρόνια απραξίας και αρνήσεως των μεγάλων δυνάμεων παγκοσμίως, να χαρακτηρισθούν όλα αυτά, οι σφαγιασμοί, τα εγκλήματα, οι εξορίες, τα καταναγκαστικά έργα, οι πυρπολήσεις χωριών και πόλεων, οι εκτελέσεις αθώων, ως ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ.

Στη συνέχεια δύο αφηγήτριες, η κα Μαλαματή Ζιώγου – Λογδανίδου και η κα Ευφημία Ώττα ανέφεραν δύο περιστατικά, ένα από τον τουρκοκρατούμενο Πόντο και ένα από τα χρόνια που διαρκούσε η γενοκτονία, τα οποία συγκίνησαν το πολυπληθές κοινό.

siatistaagiosnikolaos.gr

Την όλη εκδήλωση πλαισίωσε η Χορωδία παραδοσιακής Μουσικής της Ενορίας με τρία τραγούδια ποντιακά για την πατρίδα και τον ποντιακό ύμνο, τα οποία εκτέλεσαν με θαυμαστή επιτυχία. Την χορωδία συνόδευαν με την κιθάρα ο κ. Παναγιώτης Αμεξίζογλου, που ταυτόχρονα την διηύθυνε, καθώς και ο κ. Μάριος Παυλίδης, λυράρης και ο κ. Νικόλαος Κυριακίδης στο νταούλι. Ο Μάριος και Νικόλαος είναι μαθητές του Λυκείου.

Επίσης στην εκδήλωση παρέστη ο Πολιτιστικός Σύλλογος του Βατερού Κοζάνης με το χορευτικό τμήμα, και χόρεψαν εννέα ποντιακούς χορούς με πολλή χάρη και ανδρεία. Τον Σύλλογο και το χορευτικό παρουσίασε ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Πλούταρχος Κετεμποζίδης. Λύρα έπαιζε ο κ. Κωνσταντίνος Κατωτικίδης και νταούλι ο κ. Ανδρέας Χαϊτίδης.

Σε όλους τους ομιλητές η Ενορία πρόσφερε από ένα μπουκάλι κρασί σιατιστινό, ενώ στον Σύλλογο πρόσφερε ένα καλάθι στολισμένο και γεμάτο με τοπικά προϊόντα, καθώς και ένα κιβώτιο με 10 μπουκάλια για τις ευχάριστες στιγμές του.

siatistaagiosnikolaos.gr

siatistaagiosnikolaos.gr

siatistaagiosnikolaos.gr

siatistaagiosnikolaos.gr

siatistaagiosnikolaos.gr

Μετά την αποχώρηση του χορευτικού από την σκηνή, τον λόγο έλαβε ο προϊστάμενος της Ενορίας, πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Βασιλείου, ο οποίος προσφώνησε τους καλεσμένους και είπε τα εξής:

«Μέσα σέ μία ἐκδήλωση,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης κ. κ. Ἀθανάσιε,

Ἅγιε Πρωτοσύγκελλε τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καί Σιατίστης, Ἀρχιμανδρίτα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, π. Ἐφραίμ,

ἀδελφοί μου συμπρεσβύτεροι,

Ἀγαπητέ μας κ. Κωνσταντῖνε Παπανικολάου, Ἄρχον Μαΐστορ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως,

κύριε Δήμαρχε, κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι,

ἀγαπητοί μου ὅλοι, ὅσοι παρακολουθήσατε ὅσα παρουσιάσθηκαν σ' αὐτήν ἐδῶ πάνω τή σκηνή,

μέσα σέ μία ἐκδήλωση, μέ χρονικά ὅρια, δέν εἶναι δυνατόν νά συμπεριληφθοῦν 3.000 χρόνια ἱστορίας, γεγονότων – πολιτισμοῦ – χριστιανισμοῦ – παιδείας – καί μιᾶς φρικτῆς γενοκτονίας καί ἑνός ἀπάνθρωπου ξεριζωμοῦ ἑνός ὁλόκληρου λαοῦ, τοῦ ὑπερήφανου ποντιακοῦ λαοῦ. Κι ὅμως, οἱ ἀγαπητοί μας ὁμιλητές, οἱ ἀγαπητοί καί ἀγαπητές μας χορωδοί, οἱ μουσικοί καί οἱ χορευτές, τό κατόρθωσαν!

Καί ὅλα μαζί αὐτά τά περιέκλεισαν σέ μία μόνη λέξη: Τή λέξη Πατρίδα!

Αὐτή τήν περιεκτική λέξη, αὐτή τήν ἔννοια, τῆς Πατρίδας, πιθανότατα, δέν εἶναι δυνατόν νά τή γνωρίζει κάποιος καί νά τήν αἰσθάνεται, νά τή νοιώθει, πραγματικά, ἄν δέν τήν ἔχει χάσει. Καί μάλιστα μέ βίαιο τρόπο. Δυστυχῶς, ὅταν ἔχουμε κάτι μεγάλο καί πολύτιμο, πολλές φορές δέν τό ἐκτιμοῦμε, ἐπειδή δέν γνωρίζουμε τήν ἀξία του.

Θυμᾶμαι πολλούς ἡλικιωμένους ἀπό τόν Πόντο, νά εἶναι σιωπηλοί, νά μήν ὁμιλοῦν, νά μή λένε πολλά. Καί ὅταν ἄνοιγαν τό στόμα τους, τό πρῶτο πού ἔλεγαν, ἦταν: «Ἐκεῖ στήν Πατρίδα! Ἐκεῖ ζούσαμε ἔτσι, κάναμε αὐτό – ἐκεῖνο – τό ἄλλο, εἴχαμε τές ἐκκλησιές, τά μοναστήρια, τά σχολεῖα» καί ἄλλα πολλά. «Ὑποφέραμε, χάσαμε δικά μας ἀγαπημένα πρόσωπα», «Χάσαμε τήν Πατρίδα μας»! Καί αὐτά ὅλα, ὅσοι ἐπέζησαν, τά ἐξέφρασαν μέ τήν ποίηση, μέ τή ζωγραφική, μέ τό τραγούδι καί μέ τούς χορούς. Μέ ὅλη τήν παράδοση, πού μετέφεραν ἀπό τήν Πατρίδα – ἀπό τόν Πόντο.

Καί σήμερα, ἡ μικτή χορωδία τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου, μᾶς τραγούδησε τρία τραγούδια, πού ἀναφέρονταν στήν Πατρίδα, τή χαμένη, τήν καμένη, τήν κατεστραμμένη, μέ πόνο καί νοσταλγία καί λίγη ἀπόγνωση, ἐπειδή δέν μποροῦν νά τήν ἔχουν ξανά δική τους.

Ὅλοι ὅσοι ἦλθαν ἀπό τόν Πόντο, μιλοῦν γιά τήν Πατρίδα, τραγουδοῦν γιά τήν Πατρίδα, «ἀραεύουν», ψάχνουν νά βροῦν τήν Πατρίδα, ἐπειδή τή θεωροῦν κάτι τό ὑψηλό, τό μεγάλο, τό ἄξιο!

Κι αὐτό δέν εἶναι τίποτε ἄλλο, ἀπό ἐκεῖνο, πού εἶπε ὁ μέγιστος μεταξύ τῶν σοφῶν, ὁ Ἀθηναῖος Σωκράτης: «Μητρός τε καί πατρός καί τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων,

τιμιώτερον ἐστίν ἡ Πατρίς, καί σεμνότερον, καί ἁγιώτερον, καί ἐν μείζονι μοίρα, καί παρά θεοῖς καί παρά ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι».

Αὐτά, ἀπό 2.500 χρόνια πρίν τήν ἐποχή μας, καί μέχρι πρίν λίγα χρόνια, πού τήν Πατρίδα τήν εἴχαμε στό ὑψηλότερο σημεῖο τῆς ζωῆς μας, πού ἦταν μία ἀπό τίς ὑψηλότερες ἀξίες τῆς ζωῆς μας.

Θυμᾶμαι, κάναμε ἐκδηλώσεις κατά τίς ἐθνικές ἐπετείους, τήν 25η Μαρτίου καί τήν 28η Ὀκτωβρίου καί γέμιζε ἡ ψυχή μας ἀπό ἐθνική ὑπερηφάνεια. Στίς παρελάσεις παρήλαυναν, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί οἱ ἐπιζῶντες μακεδονομάχοι, καί ἄλλοι, ὅσοι πολέμησαν στή Μικρά Ἀσία καί στόν Πόντο. Εἴχαμε γονεῖς πού εἶχαν πολεμήσει κατά τῶν εἰσβολέων Ἰταλῶν καί Γερμανῶν τό 1940.

Καί ἐνδιαφέρονταν οἱ Ἕλληνες γιά τήν Πατρίδα, καί ὅπου κι ἄν πήγαιναν, στά πέρατα τῆς γῆς, θυμόνταν τήν Πατρίδα (ἔχουμε τόσους εὐεργέτες, μικρούς καί μεγάλους), καί ἀγαποῦσαν τήν Πατρίδα, καί πέθαιναν γιά τήν Πατρίδα!

Συγκεντρωθήκαμε ὅλοι ἐδῶ σήμερα, Σεβασμιώτατε, ἀγαπητοί μου ὅλοι, ἡμέρα μνήμης τῆς Γενοκτονίας τῶν Ποντίων ἀδελφῶν μας, (350.000 καί πλέον οἱ σκοτωμένοι), γιά νά τούς θυμηθοῦμε, γιά νά γνωρίσουμε τήν ἱστορία μας, ἐπειδή κάποιοι κακόβουλοι θέλουν νά τήν ἀλλοιώσουν, ἀκόμη καί νά τήν διαγράψουν. Ἐμεῖς ὅμως θά ἀντιστεκόμαστε, μ’ αὐτές τίς ἐκδηλώσεις μνήμης, γιά νά μήν ἀποκοποῦμε ἀπό τίς ρίζες μας. Ὅποιος ἀγνοεῖ τήν ἱστορία τῶν προγόνων του, ἀποκόπτεται ἀπό τή γενιά του, ἀπό τό ἔθνος του, καί πεθαίνει ἐθνικά, ὅπως ἕνα δένδρο, ἄν τοῦ κόψεις τίς ρίζες του ξηραίνεται, καί τό κάνεις καυσόξυλα, καί τό ἐξαφανίζεις.

Δέν ἔχουμε τό δικαίωμα νά ἀγνοοῦμε τήν ἱστορία μας, πολύ περισσότερο νά τήν ξεχνοῦμε.

Συγκεντρωθήκαμε ἐδῶ σήμερα, γιά νά τιμήσουμε τούς ἀθώους, τούς μάρτυρες, τούς ἥρωες. Καί νά βροντοφωνάξουμε:

Ζήτω ὁ Πόντος!

Ζήτω ἡ Ἑλλάδα!

Ζήτω τό ἔθνος!

Ζήτω ἡ Μακεδονία! Πού εἶναι ὁ τόπος μας, ἡ πατρίδα μας!

Ἄς τραγουδήσουμε ὅλοι μαζί, μέ τή χορωδία τό «Μακεδονία ξακουστή».

Αμέσως μετά, ο π. Βασίλειος, κάλεσε τον κ.κ. Αθανάσιο να ανέλθει στο βήμα, για

να κλείσει την εκδήλωση, για την Γενοκτονία των Ποντίων, με τον λόγο του και τις ευλογίες του. Ο Σεβασμιώτατος είπε τα εξής:

«Σεβαστοί πατέρες, αγαπητοί αδελφοί… δε θα προχωρήσω στις υπόλοιπες προσφωνήσεις.

Τι να πούμε μετά από αυτά που τραγουδήσαμε και ακούσαμε… Είμαι πολύ ευχαριστημένος, διότι η πολύ όμορφη αυτή αίθουσα είναι κατάμεστη. Έχουμε και ορθίους και αυτό είναι πολύ συγκινητικό, διότι προϊδεάζει ότι δεν είμαστε μόνοι μας. Είμαστε πολλοί αυτοί που νιώθουμε μόνοι μας σε αυτόν τον τόπο. Θα ήθελα να ευχαριστήσω πολύ κατ’ αρχήν τον πατέρα Βασίλειο και τους εκλεκτούς συνεργάτες του, για την όμορφη αυτήν εκδήλωση, και για όλους όσους συνέβαλαν στην πραγματοποίηση της επετειακής αυτής εκδηλώσεως, τη χορωδία του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου. Για τους ανθρώπους, που τόσο όμορφα έπαιξαν τα μουσικά όργανα και τους χορευτές από το Σύλλογο του Βατερού, και τους ομιλητές και τους διδασκάλους και τις εκφωνήτριες. Ήταν πολύ όμορφα κείμενα και πραγματικά, όπως είπε και ο πατήρ Βασίλειος, 3.000 χρόνια ιστορίας τα συνέπτυξαν σε μία λέξη: Πατρίδα.

Μία κυρία που έζησε στην περιοχή της Δ. Μακεδονίας δεν ήταν τόσο τυχερή με τον άντρα της, όπως και ο κ. Κωνσταντινίδης είπε, με τα τάγματα εργασίας. Ο άνδρας της, το 1914, στρατολογήθηκε στο τάγμα εργασίας στα μέρη του Κουλού και έσκαβαν ένα χαντάκι, οχυρωματικά έργα, κοντά στην Αργυρούπολη του Πόντου. Κάποια στιγμή ο διπλανός του έπεσε, διότι είχε εξαντληθεί από την πείνα και πήγε να τον βοηθήσει. Δεν είχε νερό μαζί του. Προσπάθησε να του τρίψει τα χέρια και το κεφάλι. Όμως αυτό απαγορευόταν. Έπρεπε ο καθένας να δουλεύει μόνος του και να πεθαίνει μόνος του. Όμως αυτός αγνόησε την διαταγή και πήγε να σηκώσει τον διπλανό του που έπεσε. Τότε ο τούρκος φρουρός ήρθε από πάνω του και του ρίχνει μια σφαίρα με το περίστροφο στο κεφάλι. Τον άλλον που είχε πέσει κάτω τον ρίχνει δύο καλές κλωτσιές στην κοιλιά και τον άφησε μισοπεθαμένο, οι υπόλοιποι Έλληνες εργάτες δεν κουνήθηκαν, διότι δεν τολμούσαν να κουνηθούν, γιατί οι φύλακες ήταν με τα όπλα στο κεφάλι τους. Η σύζυγος του κυρίου, που έχασε την ζωή του, βοηθώντας, και θυσιάζοντας τον εαυτό του για τον συνάνθρωπό του, έχασε και το παιδί της, το μονάκριβο παιδί της, το 1916. Με την ανταλλαγή των πληθυσμών ήρθε στην Ελλάδα. Δούλεψε για λίγο ως νεωκόρος στον Ιερό Ναό Αναλήψεως Θεσσαλονίκης, μετά ακολούθησε τους συγγενείς της στην Αναράχη της Πτολεμαΐδος και από το 1927, με εντολή της ίδιας της Παναγίας, που την είδε τέσσερις φορές στον ύπνο της, εγκαταβίωσε στην Ιερά Μονή Γεννήσεως της Θεοτόκου Κλεισούρας. Καταλάβατε, είναι η Αγία Σοφία της Κλεισούρας. Η οποία εκοιμήθη πλήρης ημερών το 1974. Ο χαμός του άνδρα της, που δεν τον ξαναείδε ποτέ, του γιού της, που πέθανε στη πολύ μικρή ηλικία των δύο ετών, από τις

δύσκολες συνθήκες της ζωής εκείνης. Δεν της έβγαλαν από πάνω της ούτε την πίστη στο Χριστό ούτε την αγάπη στην πατρίδα ούτε την ανάγκη για ζωή.

Έζησε, μεγαλούργησε και κέρδισε τον παράδεισο και έγινε Αγία! Εκμεταλλευόμενη κάθε πτυχή της ζωής της, έχοντας σκληραγωγηθεί πάρα πολύ στον Πόντο αλλά και στην συνέχεια στην Ιερά Μονή της Παναγίας της Κλεισούρας. Η Αγία είναι ζωντανή και θαυματουργεί. Ως και σήμερα κάνει θαύματα, καθημερινά σε όλους όσους την επικαλούνται.

Αυτοί είναι οι πόντιοι! Αυτοί είναι οι Έλληνες! Ό, τι και να τους τύχει, δεν το βάζουν κάτω. Σε πείσμα όλων γίνονται Άγιοι. Σε πείσμα όλων μεγαλουργούν και σε πείσμα όλων συνεχίζουν την ζωή τους εκεί, που οι άλλοι δεν μπορούν ούτε καν να σκεφτούν ότι υπάρχει ζωή. Αυτό εύχομαι και σε σας.

Και δεύτερον, όπως είπανε και οι υπόλοιποι ομιλητές, για την Γενοκτονία των ποντίων, (αυτή την στιγμή δεν πολιτικολογώ, για να μην παρεξηγηθώ), δυστυχώς, η Γενοκτονία δεν έχει αναγνωρισθεί, παρά από ελάχιστες χώρες και πολύ λίγους διεθνείς οργανισμούς. Δεν έχει αναγνωριστεί επίσημα από την Ε.Ε, δεν έχει αναγνωριστεί επίσημα από τον Ο.Η.Ε, φυσικά δεν έχει αναγνωριστεί από Ηνωμένες Πολιτείες, Κίνα, Γαλλία, Αγγλία, Ιταλία, Ρωσία, Γερμανία, φυσικά Τουρκία, Σαουδική Αραβία και Αραβικές χώρες. Καμία από αυτές, ούτε το Ισραήλ την έχει αναγνωρίσει. Και αυτό γιατί; Γιατί όπως έγινε και με το ολοκαύτωμα των Εβραίων, έτσι και με την Γενοκτονία των Ποντίων. Αν αναγνωριστεί διεθνώς έχουμε χιονοστιβάδα διεθνών νόμων, που επιβάλλουν τιμωρία και αποζημίωση. Ακόμα και χωρίς τη θέληση της χώρας που διέπραξε τη Γενοκτονία. Και αυτό το ξέρουμε. Γι' αυτό δεν αναγνωρίζουν. Ευχή μας είναι κάποια στιγμή να αναγνωριστεί αυτό το μεγάλο τραγικό γεγονός της ιστορίας, τη Γενοκτονία των Ποντίων.

Και είπε ο πατήρ Βασίλειος, για τις πατρίδες. Ναι, όλοι λένε για την πατρίδα που άφησαν πίσω τους… Οι πατρίδες αυτές όμως δεν είναι χαμένες. Είναι αλύτρωτες! Χαμένη είναι η πατρίδα που την ξεχνάμε! Αλύτρωτη είναι η φυλακισμένη πατρίδα, που απλά τη θυμόμαστε αλλά δεν μπορούμε να ζήσουμε σε αυτήν ελεύθεροι. Ο Πόντος, η Μικρά Ασία, η μισή Κύπρος, η Μακεδονία που είναι υπόδουλη σε βόρειες χώρες, η Ανατολική Θράκη, η Βόρειος Ήπειρος, μην πω και η νότια Ιταλία και πολλά άλλα σημεία, είναι αλύτρωτες πατρίδες. Δεν είναι χαμένες πατρίδες! Και όπως δείχνει η ιστορία, ο αλυτρωτισμός δεν διαρκεί αιώνια. Όποιος έχει διαβάσει ιστορία καταλαβαίνει πολύ καλά τι λέμε…

Τι λέει εκεί η σημαία του Πόντου; Η κίτρινη σημαία; Αν δείτε τον χάρτη, ο αετός κοιτάει δυτικά προς την Ελλάδα. Αλυτρωτισμό δεν έχουμε επί μονίμου βάσεως και για πάντα.

Εύχομαι και προσεύχομαι, όπως και όλοι εσείς. Ποτέ, μα ποτέ, να μην επαναληφθεί τέτοιο κακό. Όχι μόνο σε μας, σε κανέναν λαό στον κόσμο! Αλλά για να μη γίνει αυτό,

Τελειώνοντας τον λόγο του ο Σεβασμιώτατος, η χορωδία και όλος ο λαός έψαλαν την φήμη του. Ο Ιερέας π. Βασίλειος συνέχισε με τις ευχαριστίες προς όλους όσοι συνετέλεσαν να γίνει αυτή η εκδήλωση και είπε τα εξής:

«Μετά ἀπό τόν λόγο καί τίς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. κ. Ἀθανασίου, θά ἤθελα μέ τή σειρά μου νά ἐκφράσω τίς εὐχαριστίες τῆς Ἐνορίας καί τίς δικές μου, πρός ὅλους ἐκείνους, πού συνετέλεσαν γιά νά γίνει αὐτή ἡ ἐκδήλωση, γιά τά 100 χρόνια ἀπό τήν Γενοκτονία τῶν Ποντίων ἀδελφῶν μας.

Πρῶτα ἀπ’ ὅλους, θά ἤθελα νά εὐχαριστήσουμε τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό, πού εὐδόκησε νά ζοῦμε ἀκόμη, μέχρι αὐτή τή στιγμή, καί νά φέρουμε εἰς πέρας αὐτή τήν ὄντως ὡραία ἐκδήλωση.

Νά εὐχαριστήσουμε, ἐπίσης, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. κ. Ἀθανάσιο, πού μέ τίς εὐλογίες τοῦ ὁποίου ἑτοιμάσαμε καί παρουσιάσαμε ὅλα αὐτά στήν ἀγάπη σας.

Θά σᾶς παρακαλούσαμε, Σεβασμιώτατε, νά ἔλθετε ἐπάνω στή σκηνή, γιά νά ἐπιδώσετε κάποια μικρά δῶρα στούς συντελεστές αὐτῆς τῆς ἐκδηλώσεως.

Νά εὐχαριστήσουμε τόν κύριο ὁμιλητή, τόν Διευθυντή τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ Βατεροῦ, τόν κ. Δημοσθένη Κεντεμποζίδη, γιά τήν ἐμπεριστατωμένη καί δυναμική ὁμιλία του. (Ἕνα κρασί σιατιστινό)

Νά εὐχαριστήσουμε τόν Διευθυντή τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ Μικροκάστρου καί τοῦ Καλονερίου, τόν κ. Κωνσταντινίδη Χριστοφόρο, γιά τήν περιεκτική ἀναφορά του στόν στόν χῶρο καί τήν ἱστορία τοῦ Πόντου, καί στά συγκινητικά περιστατικά. (Ἕνα κρασί σιατιστινό)

Νά εὐχαριστήσουμε τίς δύο παρουσιάστριες τήν κα Δήμητρα Λογδανίδου – Καραγιαννίδου καί τήν κα Ἄννα Λεζγίδου, καθώς καί τίς δύο ἀφηγήτριες κα Εὐφημία Ὤττα καί τήν κα Μαλαματή Ζιώγου – Λογδανίδου, οἱ ὁποῖες εἶναι ὅλες ἐκφωνήτριες τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Μητροπόλεως «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ», γιά τήν ἀπόδοση τῶν συγκινητικῶν ὄντως περιστατικῶν. (Ἀπό ἕνα κρασί σιατιστινό).

Νά εὐχαριστήσουμε τόν Πρόεδρο τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου Βατεροῦ, κ.

Πλούταρχο Κεντεμποζίδη καί τά μέλη τοῦ χορευτικοῦ τμήματος, μέ χοροδιδάσκαλο τόν κ. Ἀναστάσιο Σαλακίδη, καί τούς μουσικούς, Κωνσταντῖνο Κατωτικίδη καί Ἀνδρέας Χαϊτίδης, οἱ ὁποῖοι ἀπέδωσαν μέ ζωντάνια καί μέ ψυχή, τούς περήφανους καί ἡρωϊκούς ποντιακούς χορούς. Μπράβο σας, καί νά συνεχίσετε νά προβάλλετε αὐτή τήν ἔνδοξη παράδοση.

Σεβασμιώτατε, μπορεῖτε νά προσφέρετε αὐτό τό ὄμορφο δῶρο στόν Πρόεδρο (κ. Πλούταρχο) τοῦ Συλλόγου τοῦ Βατεροῦ. (Καλάθι μέ κρασιά σιατιστινά καί τοπικά προϊόντα)

Θά δώσουμε, γιά τά μέλη τοῦ Συλλόγου, ἄλλα 10 μπουκάλια κρασί σιατιστινό, γιά τίς εὐχάριστες στιγμές τοῦ Συλλόγου τους.

Ἕνα μεγάλο μεγάλο μπράβο καί πολλά συγχαρητήρια ἀνήκουν στά μέλη τῆς Χορωδίας παραδοσιακῆς μουσικῆς τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου, πού μέσα σέ λίγο χρονικό διάστημα καί μέ πολλή ἐπιμονή καί προσπάθεια, ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ μουσικοῦ κ. Παναγιώτη Ἀμεξίζογλου, κατώρθωσαν νά μάθουν καί νά ἐκτελέσουν τραγούδια μέ ποντιακή διάλεκτο. (Ἕνα κρασί σιατιστινό)

Τέλος, νά εὐχαριστήσουμε τούς ἀγαπητούς μαθητές τοῦ Λυκείου, τόν λυράρη Μάριο Παυλίδη καί τόν Νίκο Κυριακίδη στό νταούλι, οἱ ὁποῖοι ἄφησαν ἀκόμη καί τά μαθήματά τους, γιά νά ’ρθοῦν νά συνοδεύσουν τήν χορωδία τῆς Ἐνορίας. Ἡ μουσική συνοδεία ἦταν ἐξαιρετική, μέ πολλή τέχνη. Πολλά συγχαρητήρια καί καλή πρόοδο.

Σεβασμιώτατε, νά τούς δώσετε ἀπό ἕνα μπουκάλι κρασί σιατιστινό καί ἕνα βιβλίο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου μας κυροῦ Παύλου, «Ἄκουσε καλό μου παιδί».

Ἀκόμη νά εὐχαριστήσουμε τόν Δήμαρχο Βοΐου κ. Δημήτριο Λαμπρόπουλο, πού μᾶς παραχώρησε τήν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου «Ἄρης καί Λίλιαν Βουδούρη»,

ἀλλά καί πολλούς ἄλλους ἀφανεῖς, οἱ ὁποῖοι μέ πολύ ἐνθουσιασμό συνέβαλαν γιά ὀργανωθεῖ αὐτή ἡ ἐκδήλωση.

Νά εὐχαριστήσω καί ὅλους ἐσᾶς πού ἤλθατε νά τιμήσετε αὐτή τήν θλιβερή ἐπέτειο τῶν 100 χρόνων ἀπό τήν Γενοκτονία τῶν Ποντίων.

Νά τονώσουμε ὅλοι μας τήν ἐθνική μας συνείδηση, καί νά δώσουμε ὑπόσχεση στόν ἑαυτό μας νά μελετοῦμε περισσότερο τήν ἱστορία μας καί νά εἴμαστε περήφανοι γι’ αὐτήν.

Ελάτε τώρα να ψάλλουμε όλοι μαζί τον «’Εθνικό Ὕμνο»,

Και επειδή βρισκόμαστε στην αναστάσιμη περίοδο του πεντηκοσταρίου να

ψάλλουμε και το «Χριστός Ἀνέστη!»

Μετά το πέρας της εκδηλώσεως, όλοι οι συμμετέχοντες ήλθαν στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο της Ενορίας του Αγίου Νικολάου, όπου τους περίμεναν ποικίλα κεράσματα και πολύ κρασί σιατιστινό.

Ο π. Βασίλειος τους ευχαρίστησε για ακόμη μία φορά και έτσι τελείωσε όμορφα όλη αυτή η προσπάθεια της προβολής και αναδείξεως του μεγάλου θέματος της ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ αδελφών μας.

OLYMPUS DIGITAL CAMERA